

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3387/2534

พนักงานอัยการ จังหวัด เชียงใหม่ โจทก์ นาง พรทิพย์ เนตรยองจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 190, ป.อ. มาตรา 147, ป.อ. มาตรา 157, ป.อ. มาตรา 161, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 266, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 193

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาแล้ว หากจำเลยเห็นว่าศาลชั้นต้นกำหนดโทษโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็ขอที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นไปยังศาลอุทธรณ์ แต่จำเลยหาได้ใช้สิทธิดังกล่าวไม่ จนคดีถึงที่สุดไปแล้ว ดังนี้ จำเลยจะยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นขอให้กำหนดโทษใหม่ให้น้อยลงโดยอ้างประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91(3) อีกไม่ได้ เพราะจะมีผลเป็นการแก้ไขคำพิพากษาซึ่งถึงที่สุดแล้ว ขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 190

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147, 157, 161, 264, 266, 268, 91 และให้จำเลยใช้เงินค้ำประกันแก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147, 161, 266, 268 วรรคสอง, 90, 91 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายบทหลายกรรมลงโทษตามมาตรา 147 ซึ่งเป็นบทหนัก รวม 23 กรรม เรียงกระทงลงโทษจำคุกกระทงละ 5 ปี รวมจำคุก 115 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 57 ปี 6 เดือน แต่ลงโทษจำคุกได้อย่างสูงเพียง 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ให้จำเลยคืนเงินที่ยักยอกไปแก่ผู้เสียหาย ต่อมาภายหลังจากคดีถึงที่สุดโดยคู่ความไม่อุทธรณ์แล้ว จำเลยยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นว่า พิจารณาลงโทษจำคุกจำเลยขัดต่อกฎหมาย เพราะประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91(3) กำหนดให้ลงโทษจำคุกได้ไม่เกิน 50 ปี แต่ศาลชั้นต้นจำคุกจำเลย 115 ปี จึงเกินไป 65 ปี ดังนั้น หากลงโทษตามกฎหมายแล้วหลังจากลดโทษให้จำเลยกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยเพียง 25 ปี จึงขอให้กำหนดโทษใหม่ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คดีถึงที่สุดแล้วตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 190 ซึ่งห้ามแก้ไขคำพิพากษาให้ยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยแล้ว หากจำเลยเห็นว่าศาลชั้นต้นกำหนดโทษจำคุกสูงกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ จำเลยขอที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาไปยังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 193 แต่จำเลยมิได้ใช้สิทธิดังกล่าวจนคดีถึงที่สุดไปนานแล้ว จำเลยจึงมายื่นคำร้องขอให้ศาลกำหนดโทษจำเลยใหม่ให้น้อยลง โดยอ้างข้อกฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91(3) ดังนี้ หากศาลฟังข้อกฎหมายตามที่จำเลยอ้างแล้ววินิจฉัยกำหนดโทษจำเลยใหม่ ย่อมมีผลเป็นการแก้ไขคำพิพากษาซึ่งถึงที่สุดแล้วขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 190 ซึ่งห้ามมิให้แก้ไขคำพิพากษาหรือคำสั่งซึ่งอ่านแล้วนอกจากถ้อยคำที่เขียนหรือพิมพ์ผิดพลาดพิพากษายืน

องค์คณะ

จเร อำนวยวัฒนา · พิชิต พรหมพิทักษ์กุล · สติตย์ เล็งไธสง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3387/2534>